

Ghetsemani

Zorica Latcu

Picioarele spalate de plansul Magdalenii
Se fransera. Sub raza divinei milostenii
Iisus cazu in ruga cu fata-nsangerata
Si greu in pacea noptii rosti cuvantul: Tata,
Iti simt durerea sfanta si grija parinteasca,
Ma doare mila calda ce vrea sa ma-nveleasca,
Ma tulbura iubirea si jalea de Parinte.
Cand sangele va curge prinos al jertfei sfinte,
Cand urletul multimei va cere de la Tine
Sa osandesti pe Domnul luminilor depline,
Cand voi sorbi pe Cruce buretele cu fiere,
Cand Fiul Tau cadea-va sub bici fara putere,
Cand sfarticandu-mi trupul in drumul alb de tara
Voi duce spre Golgota cereasca mea povara,
Parinte-al meu, in mila sa nu-ti uiti legamantul,
Ma lasa cu durerea sa mantuiesc pamantul.
Sa nu-ti aduni blestemul si fulgerele toate,
Ca sa opresti mania neputincioasei gloate;
Nu-i pedepsi pre dansii cu ploaie de pucioasa,
In marea Ta iubire ma uita si ma lasa,
Ma lasa, Doamne-al milei, sa nu-ti mai simt iubirea,
Sa stiu ca nu-mi ajunge la Tine tanguirea.
Te-mbraca azi in haina lucirilor de stele
Cu bucuria sfanta a invierii mele.
Ca sa nu stiu cat suferi in lumile-ti senine,
Parinte, fa sa treaca paharul de la mine.
Iisus ridica fruntea si-ncepe sa coboare.
O aripa de inger l-atinse cu racoare.